

Myr van Capelleveen: 'Vallend Voordoek - Een leven naast kanker' Uitgeverij Boekscout, Soest 2016. ISBN: 9789402225396 Zie ook: www.boekscout.nl (Kanker/Dood/Rouw/PO)

Soort boek/ziekte/Stijl:

Boek van 354 pagina's waarin Myr van Capelleveen schrijft over hoe bij haar partner kanker werd geconstateerd, aan de gevolgen waarvan hij in 2013 stierf. Zij schrijft in dit boek hoe ze haar leven invulling geeft naast kanker.

Boekscout.nl: 'Een voordoek is een theatraal kader. De omlijsting van het toneel. Wanneer het valt is er een einde gekomen aan de voorstelling die zich er tussen afspeelde. *Vallend Voordoek* is een documentatie over de snel verstrijkende tijd in het gevecht tegen kanker. Metaforen worden geschetst, met een tikkeltje humor worden emoties beschreven en er wordt met een heel gezin hard en liefdevol gezocht naar de kwaliteit van leven, die je moet beleven als je nog maar een korte tijd samen hebt. Onverbiddelijk komt toch het bittere einde en valt het voordoek.'

Over de schrijfster:

Myr van Capelleveen is danseres, schreef over haar leven als danseres een boek en schrijft columns en korte verhalen. Daarna werkte zij samen met haar partner op hun boerderij met Golden Retrievers. Zij hebben twee kinderen. In 2013 stierf haar partner aan de gevolgen van kanker. Zie ook:

<http://www.freewebs.com/duffnodd/wijstellenonsvoor.htm>

<http://www.goldenretrieverfokkers.nl/allerlei/column/column.htm>

boekscout.nl: "Als meisje wilde ik ballerina worden. En schrijfster. Een schrijvende ballerina leek me het mooiste. Ik werd danseres en ben vanaf mijn kinderjaren blijven schrijven. Mijn eerste roman, natuurlijk over een danseres, kwam tien jaar geleden uit. Daarna heb ik columns en korte verhalen geschreven, voornamelijk over ons nieuwe leven als houders van Golden Retrievers op een boerderij. En ik kon niet anders dan het onherroepelijke einde van een leven beschrijven, toen dat zich aandiende."

Wat viel op:

Hoe je een ziekte samen doormaakt, hoe zij als gezin samen rouwden en zochten naar een nieuw evenwicht waarbij kanker bij hun leven hoorde. Hoe moeizaam de communicatie binnen de zorg soms ging, zeker toen Gijs veel pijn had en leed, en ook met Gijs zelf omdat hij gesedeerd was. Hoe zij zich voorbereiden op een andere toekomst.

Citaten:

Pag. 106: 'Over een paar dagen gaan we met zijn viere naar Koblenz. Een onverwacht 'cadeautje' van Laura, die haar eindejaarsuitkering wil besteden aan 'kwaliteitstijd' voor ons viere.'

Pag.137: “Op zich is het bloedbeeld redelijk stabiel...” leest hij op. “Maar er is wel een sterk verhoogde tumormarker.” We fietsen daar over heen als de pijn in Gijs zijn nek en schouder ter sprake komt. Zo lang al en zo weinig verbetering door de fysiotherapie. De arts schrijft. “We gaan het toch helemaal bekijken. Misschien staat het toch in relatie met de ziekte”, zegt hij. Hij voelt de knobbel en constateert dat het een vergrote lymfeklier is. Reden genoeg om een compleet onderzoek op te starten.’

Pag. 166: ‘Het was mooi. Het was goed. Het was heerlijk. We hebben nieuwe herinneringen geschapen en afscheid genomen van een vroegere toekomst.’

Pag.296: ‘Ik probeer nogmaals aan de man uit te leggen waarom ik zo uitgeput ben. Dat het me niet gaat om wat ik wel of niet moet doen. Dat er niemand voor de nacht hoeft te komen. Ik leg hem nogmaals uit wat ik niet meer aan kan. Het lijden van Gijs. Het lijden van Lizzie, dat traumatische vormen kan gaan aannemen als ik dat niet accuraat ga voorkomen. Maar ook om Laura mag dit niet duren, Laura die van voren niet weet hoe ze alles van achter zo goed mogelijk moet doen. En zich geen raad weet. En elke dag als deze als een zwaarte ervaart.’

boekscout.nl: ‘De eerste dag als gezin samen sinds lange tijd, voelt tegelijkertijd aan als de laatste dag samen in deze tijd. Ondanks het strakgetrokken blauwe baldakijn boven ons, kan ik de onrust niet loslaten. Maar we drinken een glas prosecco om het samen zijn te vieren, de lente te vieren en het feit dat vandaag vandaag is. (...). Rimpelloos, dat zou deze dag moeten zijn. Helder en rimpelloos. Maar onder de oppervlakte van een voorbij kabbelende Hemelvaart is het aan het kolken. De brok in mijn keel wordt niet weggespoeld door de wijn. Dus slik ik nog maar eens en kijk naar dat wat goed is’

Recensies/extra:

https://www.youtube.com/watch?v=IM2_vXHyaZO